

Motion till riksdagen 2005/06:T397

av **Agne Hansson och Staffan Danielsson (c)**

Villkoren för godstrafiken på färja mellan Gotland och fastlandet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om villkoren för godstrafiken på färja mellan Gotland och fastlandet.

Motivering

Färjetrafiken mellan Gotland och fastlandet ersätter de vägar och broar som samhället ställer till förfogande utan kostnad för nyttjarna i övriga landet. Därför måste det anses rimligt att samhället står för merkostnaden i färjetrafiken utöver vad det kostar att transportera gods motsvarande sträcka på land.

Utöver viss statlig insats för att begränsa kostnaderna för godstrafiken bidrar transportköpare i hela landet genom det s.k. Gotlandstillägget med finansiering av merkostnaderna för att frakta gods mellan Gotland och fastlandet. Åkeribranschen anser dock inte att det räcker till, efter att riksdagen beslutade att sänka Gotlandstillägget från 0,6 till 0,4 %, utan gör för närvarande ett särskilt påslag.

Åkerinäringens särskilda påslag gäller hela transportsträckan, det vill säga såväl sjö- som landsträckan, mellan destinationsorterna på Gotland respektive fastlandet. Det innebär betydande merkostnader i jämförelse med landtransport för köpare av godsfrakt till och från Gotland och i synnerhet för dem som köper frakt till och från destinationer långt från ön.

Trots ett stort antal utredningar saknas en långsiktig lösning då det gäller finansiering av merkostnaderna i godstrafiken på färja mellan Gotland och fastlandet. Senaste utredningen SOU 2001:66 av Berit Rollén slog fast att kostnaden för godstransport över vattnet ska vara jämförbart med motsvarande transport på land, varför en sänkning av längdmetertaxan föreslogs. Rikstrafiken, som idag skall ombesörja den statliga delen av nuvarande finansiering, har idag inte tillräckliga resurser för sina åtaganden, och förslag finns

Fel! Okänt namn på

istället på kostnadshöjningar för godset med 30 %. Detta kommer att få oerhörda konsekvenser för det gotländska näringslivet och de boende på Gotland genom starkt försämrad konkurrenskraft och ökade levnadsomkostnader.

Regeringen uttalade i budgetpropositionen 2003/04 att det är angeläget att kostnaderna för transporterna till och från Gotland hålls på en rimlig nivå för att inte hämma utvecklingen av näringsliv och turism.

Rikstrafikens förslag om neddragningar av antalet turer samt förslag om 30-procentiga prishöjningar inför 2006 pekar mot att regeringen av statsfinansiella skäl är beredd att göra avkall på att finansiera "landsvägen" mellan Gotland och fastlandet. Det innebär att Gotland kommer att få allt svårare att utveckla näringslivet och klara den svåra omställning som nu pågår i samhället efter försvars- och industrinedläggningar.

Även persontrafiken på färja mellan Gotland och fastlandet står inför stora försämringar. För att det gotländska näringslivet och levnadsomkostnaderna på ön skall få en, i jämförelse med landet i övrigt, rimlig situation krävs att Rikstrafiken tillförs tillräckliga ekonomiska resurser för sitt uppdrag att finansiera merkostnader i Gotlandstrafiken. Vidare krävs att regeringen skyndsamt ser till att en långsiktig lösning tas fram beträffande finansieringen av gods- trafikerna så att grunden för särskilda påslag från åkeribranschen direkt på köpare av godsfrakt mellan Gotland och fastlandet kan upphöra. Vad som ovan anförts om lika villkor för godstrafik på färja mellan Gotland och fastlandet bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 30 september 2005

Agne Hansson (c)

Staffan Danielsson (c)